

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דרור ארד-אילון

המערער: אריאל מימון אוחיון

נגד

המשיבה: יערה גלוסקא

1 בשם המערער: עוה"ד דוד חכמוב

2 בשם המשיבה: עו"ד יוני ג'ורנו

3

4

פסק דין

5

6 1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (ע"א 57326-11-20; כבוד השופט נועם
7 רף; מיום 30.3.22), אשר בו נפסק כי פרסום שפרסם המערער בחשבון האינסטגרם שלו מקיים
8 את יסודות עוולת לשון הרע כלפי המשיבה, אין לו הגנה, ועל כן על המערער לשלם למשיבה
9 3,600 ₪ כפיצוי ללא הוכחת נזק ועוד הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום של 3,784 ₪.

10 2. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לקבל את הערעור, ולהורות על דחיית התביעה.

11 העובדות והפרסום הנדון

12 3. המערער והמשיבה, כבני 17 בעת הפרסום, היו בקשרי ידידות, וחבר של המערער היה בן זוגה
13 של המשיבה עד זמן קצר לפני הפרסום הנדון.

14 4. ביום 2.10.22 עלתה בעמוד האינסטגרם של המערער תמונה בשיטה של הרכבת תמונות
15 (פוטומונטאז'), שבמרכזה צילום של היפופוטם, שעל פניו "הודבק" צילום פניה של המשיבה,
16 כאשר במעין "בועה" מעל הראש מופיע כיתוב בצרפתית ומעליו תרגומו בעברית, בזו הלשון:
17 "תאהבו את מה שאלוהים נתן לכם' אני גאה בגוף שלי". בצד שמאל למעלה מופיע כיתוב
18 בצרפתית ולידו תרגומו בעברית "יערה_סמדג'ה, תעשו כמו שהיא עושה". מתחת לתמונה
19 מופיע כיתוב בצרפתית ותרגומו לעברית: "את דוגמא לכולנו יערה".

20 5. אין חולק, שסמוך לאחר הפרסום, הסיר המערער את הפרסום מדף האינסטגרם שלו, ולפי
21 עדותו שלא נסתרה צפו בו כ-25 אנשים בלבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

- 1 6. ביום 4.10.20 הגישה המשיבה תלונה למשטרת ישראל נגד המערער בגין הפרסום. לא הוברר
2 מה עלה בגורל התלונה ויש להניח שהתיק נסגר. על פני הדברים, פניה למשטרה ביחס לפרסום
3 הנדון, היא אמצעי לא מידתי, אולם משהדברים לא הובררו בבית משפט קמא, לא אדרש לכך.
- 4 7. ביום 8.11.20 שלח בא כוחה של המשיבה למערער "דרישה להתנצלות ופיצוי כספי" על סך
5 10,000 ₪. מספר ימים לאחר מכן הוגשה התביעה בסדר דין מהיר על סך 50,000 ₪.
- 6 8. המשיבה העידה בבית משפט קמא, שנודע לה על הפרסום מחברה שלה, ולאחר שראתה אותו
7 בכתה והדבר פגע בביטחונה העצמי. לדבריה, המערער היה ידיד שלה ולא היה ביניהם כל
8 סכסוך.
- 9 9. בבית משפט קמא, המערער לא חלק על עצם הפרסום בחשבונו, אולם טען, שלא הוא העלה את
10 הפרסום, ולכן אינו אחראי לו, ושמדובר ב"תמונה היתולית ללא כיתוב משפיל או מבזה
11 שהורדה מייד לאחר שנודע לו על כך שהועלתה לחשבוננו". הוא העיד, שלא הייתה לו כל כוונה
12 לבזו למשיבה ושאיין לו כל סכסוך עמה. לטענתו, אין בפרסום לשון הרע, ולחלופין זהו מעשה
13 של מה בכך כמובנו בפקודת הנזיקין.
- 14 10. בית משפט קמא קבע שהמערער לא הרים את נטל הראיה כדי להוכיח שאחר עשה את הפרסום
15 בחשבונו שלו, ועל כן דחה את טענתו שאינו אחראי לפרסום.
- 16 11. באשר לפרסום עצמו, מצא בית משפט קמא, שיש בפרסום לשון הרע כמובנו בדיון, שכן הצמדת
17 תמונתה של המשיבה לתמונת היפופוטם היא בבחינת "השוואה של התובעת לבעל חיים גדול
18 שהתכונות המיוחסות לו בעיני האדם הסביר אינן חיוביות", ובכך יש כדי להשפילה ולבזותה
19 בעיני הבריות, בשל תכונות גוף המיוחסות לה.
- 20 12. משלא נטענו טענות הגנה לגופו של פרסום (קרי לא נטען כי 'אמת הפרסום' או שהוא נעשה
21 בתום לב), דן בית משפט קמא בסעד המבוקש, ומצא שנוכח היקפו המצומצם יחסית של
22 הפרסום, הסרתו זמן קצר לאחר שעלה, היעדר תגובות לפרסום, התנצלותו של המערער בדיון
23 וגילם הצעיר של הצדדים, יעמוד הפיצוי על סך של 3,600 ₪. כן פסק לחובת המערער תשלום
24 הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד כפי שהוצגו בכתב התביעה בסך של 3,784 ₪.
- 25 12. בערעור, הבהיר המערער, שהוא מרכין את ראשו בפני קביעתו העובדתית של בית המשפט קמא
26 שהוא אחראי לפרסום, אך עמד על טענותיו המשפטיות. כך טען ש"תמונה היתולית של המשיבה
27 שהיא צעירה נאה על רקע תמונת היפופוטם, אינה מהווה לשון הרע מבחינה אובייקטיבית"
28 (הקו התחתני במקור); וכן, שמדובר בפרסום אזוטרי במרשתת המהווה "מעשה של מה בכך"
29 כמובנו בפקודת הנזיקין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

13. ב"כ המשיבה שב וטען שהמשיבה נפגעה מאד מהפרסום, והפנה למקרים נוספים בבתי שבהם תביעות על ביטויים לא חריפים במיוחד הסתיימו בפיצוי, ותמך בפסק הדין קמא מהטעמים שפורטו בו. בנוסף אישר, שאביה של המשיבה הוא שוטר, ושהיא הגישה את התלונה במשטרה נגד המערער, כאשר טרם מלאו לה 18.

5

6

דיון והכרעה

14. הצדדים לא חלקו על כך, שאפשר לפרסם לשון הרע בדרך של תמונה או פוטומונטאז'. אכן, סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק) קובע, כי "פרסום לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תמונה, צליל וכל אמצעי אחר", (ראו: ע"א 1003/96 (ירושלים) בן חורין נ' מוניטין (1998)).

15. השאלה שעומדת במרכזו של הערעור היא, האם יש בפרסום הנדון משום לשון הרע, כמובנו בסעיף 1 לחוק, ובפרט בס"ק (1) ו-(2). קרי, האם על פי תוכנו (תמונה ומילים) הוא עלול לעשות את המשיבה ללעג ולבוז בפני הבריות, ובשל תכונות המיוחסות לה; או שמא הוא ממין הפרסומים, שאף שרמתם נמוכה, ואפשר שגלומים בהם אי נעימות ועלבון, אין ליחס להם כל משקל משפטי והם אינם מגיעים לכדי עוולה נזיקית.

16. שאלה זו – האם יש לשון הרע בפרסום – מוכרעת במבחן אובייקטיבי המבקש לעמוד על הפגיעה הפוטנציאלית בעיני קורא סביר (שנהר, דיני לשון הרע, מאגר נבו, ע' 109).

זוהי עמדתו של המשפט המקובל ושל המשפט הישראלי מקדמת דנא, ועליה חזר בית המשפט העליון בע"א 466/83 אג'מיאן שאהה, ארכיהגמון בכנסיה הארמנית בירושלים נ' הארכיהגמון יגישה דרדריאן (1986) (בפסקה 7 להנמקתו של כבוד השופט דב לוין):

21 "המבחן, שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפירסם
22 פלוני עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי.
23 המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע
24 המרגיש עצמו נפגע. אלא הקובע הוא, כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר
25 שבאותו פירסום ... "

17. כך, הפרסום אף לא מתפרש על פי כוונת המפרסם, אלא על פי מילות הפרסום והמסר שהוא מעביר למי שנחשף לפרסום (ע"א 1104/00 אפל נ' חסון (2002); שנהר, שם ע' 11, פסקה 9.2.3).

18. פרשנותו האובייקטיבית של הפרסום נבחנת גם בהתחשב בנסיבות החיצוניות הסובבות אותו (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (1977); ע"א

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

- 1 5653/98 פלוס נ' חלוץ (2001). את המילים יש לקרוא בהקשר שבו נאמרו. הטקסט מצוי לעולם
2 בקונטקסט.
- 3 19. בפרשת ע"א 4534/02 רשת שוקן נ' הרציקוביץ' (2004), אליה הפנה בית המשפט קמא, נדון
4 דימויו של אדם לעכבר, ונפסק כי -
- 5 "כאשר מדובר בביטוי ציורי, סאטירי או פרודי, משימה זו מורכבת. מטבע
6 הדברים, ביטויים אלה נעזרים בלשון ציורית, במוטיבים, בהגזמה ובעיוות
7 המציאות עד כדי גיחוך. פירוש מילולי של הביטוי יוביל למסקנות מוטעות,
8 כיוון שהוא מפשיט מן הביטוי את אופיו המטפורי ... לכן יש לייחס לביטוי
9 את המשמעות הסבירה של המילים לפי הקשרן תוך התחשבות באופייה
10 של הסוגה ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר. עם זאת כאשר
11 בית-המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות שלפיה
12 הביטוי איננו לשון הרע." (הקו התחתי אינו במקור).
- 13 20. בעניין הרציקוביץ', דחה בית המשפט העליון את התביעה (בקבלו את הערעור על בית המשפט
14 המחוזי). ראשית, הוא פירש את הביטוי הפוגע, ומצא ש"הדימוי לא נועד להפשיט את
15 הרציקוביץ' ממהותו האנושית ולהציגו כעכבר". על יסוד זה פסק, כי "לאחר שפירשתי את
16 הביטוי, וכיוון שנוכחתי כי הביטוי איננו בבחינת לשון הרע, בהתאם לסעיף 1 לחוק, נמצא כי
17 אין חבות."
- 18 21. מכאן לענייננו. בית המשפט קמא מצא שהפרסום, תמונת הפוטומונטאז' והכיתוב שעליה,
19 מייחס למשיבה תכונות גוף לא חיוביות (אשר לא נטען שהן אמת), ופרשנות זו מקובלת עלי.
20 חומרתו של הפרסום מצוי בהצמדת תמונת פניה של המשיבה לתמונה של היפופוטם בהוספת
21 הטקסט "אני גאה בגוף שלי".
- 22 אין חולק שהפרסום נעשה בטעם רע, ואין מקום להרהר אחרי דבריה של המשיבה שהיא נפגעה
23 ונעלבה מכך. אולם השאלה אינה האם הפרסום פגע ברגשות המשיבה, אלא האם בנסיבות
24 העניין, הוא חצה את הרף שבין התבטאות לא מוצלחת, גידוף או נאצה, לבין עוולה נזיקיות של
25 לשון הרע.
- 26 22. בלי למעט מתחושת הפגיעה של המשיבה, הרי שהפגיעה האובייקטיבית הגלומה בפרסום זה
27 נמוכה באופן ממשי מזו שנבחנה בפרשת הרציקוביץ' – אשר נמצא שאין בה לשון הרע –
28 אשר כללה את השוואת את הנפגע לעכבר ביבים, שהוא דימוי טעון במיוחד.
- 29 23. הפרסום הנדון, הכולל היבט גרפי וטקסט, הוא בעל גוון הומוריסטי, כמעין פארודיה. מדובר
30 בהומור בטעם רע שבא על חשבון הנפגעת, אולם לאור אופיו של הפרסום, הוא לא חרג מעלבון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

- 1 או אי נוחות. כאמור בפסק דינו של בית משפט קמא, מדובר בייחוס תכונת גוף בעלת משמעות
2 לא חיובית. כך, משמעותו הפוגעת של הפרסום הנדון היא כהטחת מילת גנאי או גידוף.
3 הלכה היא, שלא כל מילת גנאי – ולענייננו תמונת גנאי – היא לשון הרע. "לא כל גידוף, ולא בכל
4 הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע". (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר
5 (2006)).
6 "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש
7 שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב' לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו
8 עילתן. ... ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתו לקשה פחות, עד כדי
9 אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות, לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (א' שנהר, דיני
10 לשון הרע (נבו) ע' 131)).
11 24. יתירה מכך, הפרסום נעשה בנסיבות חברתיות, על רקע היכרות ויחסי ידידות קודמים, בדף
12 אינסטגרם שצפו בו רק כ-25 אנשים, ולמשך זמן קצר ביותר, עד שהמערער הסיר אותו. לא
13 הוצג יסוד לכך, שהפרסום היה עלול לגרום למי מקוראיו לבוז לתובעת.
14 25. לפרסום מעין זה כיוון כבוד השופט ריבלין, כשקבע, כי "כשם שלא כל קריאת גנאי
15 ברחובה של עיר מקימה עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט
16 מהוה עילה. רבות מן התגובות באינטרנט הן דברי הבל ברמה ירודה, שכל בר דעת
17 מבין כי אין לייחס להן כל משקל, וערכן 'העוולתי' הוא בהתאם." (רע"א 4447/07 רמי
18 מור נ' ברק אי.טי.סי. (1995) חברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ (2010)).
19 26. יש מקום לבחון את העניין במבט רחב יותר. העולם הדיגיטלי והרשתות החברתיות
20 מוצפים באינספור פרסומים מדי יום. כתבות, רשימות, דואר אלקטרוני, בלוגים,
21 וולוגים, תמונות מקוריות וערוכות, סרטונים, תגובות, תמונות, פוסטים, ממים,
22 דפים, סטטוסים, סמסים, הודעות ועוד סוגים שונים של פרסומי תוכן, ושל אופני
23 פרסום. מצד אחד, הפרסומים לסוגיהם מקיימים את יסוד הי'פרסום' שבחוק איסור
24 לשון הרע, ועל כן בכולם על המפרסמים לנהוג בזהירות בכבודו של הזולת ובשמו הטוב,
25 וכולם עשויים לעמוד לבחינה של בית משפט בתביעת לשון הרע. אולם, בלי למעט
26 בחשיבות שיש להגנה המשפטית על כבוד האדם ועל השם הטוב – הרי שהריבוי העצום
27 של הפרסומים ושל המפרסמים, של אופני הפרסום ושל קהלי היעד, מחייב זהירות
28 בשרטוט הקו המפריד בין גסות רוח, העדר דרך ארץ ותרבות דיבור ירודה (בוודאי
29 במקרה חד פעמי) לבין עוולה נזיקית של לשון הרע. בין התנהגות חברתית לא מוצלחת
30 וראויה לגנאי, שהמשפט אינו מסדיר, לבין התנהגות אסורה, שהדין אוכף במלוא
31 חומרותו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

- 1 27. גישה זו מוצדקת במישור העקרוני, בשל קדימותו ומרכזיותו של חופש הביטוי,
2 המתבטא כפשוטו בזכותו של אדם לומר את אשר על ליבו באמצעי התקשורת הפתוחים
3 בפניו, וכמובן גם ברשתות החברתיות ובמרשתת, במגבלות הדין.
- 4 אך היא מוצדקת גם במישור המעשי. שימוש יתר בחוק איסור לשון הרע בהקשר זה,
5 עלול להוביל להצפתו של בית המשפט בסכסוכים קלי ערך, ש"ערכם העוולתי" (במובן
6 שנקט בפרשת רמי מור) נמוך מכדי להצדיק את הנעתו של ההליך המשפטי.
- 7 מטעמים אלה, קביעתו של רף הכניסה לעוללת לשון הרע, מחייבת זהירות. כדברי
8 הנשיא ברק בפרשת הרציקוביץ': **"כאשר בית-המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף**
9 **את הפרשנות שלפיה הביטוי איננו לשון הרע"**. בית המשפט בוחן את מידת הפגיעה
10 הפוטנציאלית, אליה מכוון הביטוי 'עלול' שבסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, קרי את
11 **"תוחלת הנזק הנובעת מסוג השיח" (מ' לביא, אחריות מתווכי תוכן לעוללות ביטוי:**
12 **הקשר חברתי, משפט וטכנולוגי, מאגר נבו, 2018, ע' 256)).**
- 13 28. ההכרעה מושפעת הן מהמילים ומהתמונה, והן מהקשר הדברים. האם התוכן עצמו
14 פוגעני במיוחד? האם הייתה חזרה עליו? האם החשיפה היתה מתוכננת וממושכת?
15 האם המפרסם פעל להקטנת הנזק?
- 16 כאשר אין "תוחלת נזק", קרי כשהביטוי לא עלול לפגוע בשם הטוב כהגדרתו בסעיף 1
17 לחוק איסור לשון הרע, לא מתקיימת לשון הרע ולא קמה חבות. במקרי גבול שבהם
18 "תוחלת הנזק נמוכה", כשהדברים חוצים אך במעט את הרף, הרי שהגנת 'מעשה של
19 מה בכך' בפקודת הנזיקין יכולה במקרה המתאים לשמש לפטור (מ' לביא, לעיל). הלכה
20 למעשה, **"תוחלת נזק נמוכה"** הוא ביטוי השקול לביטוי הרווח **"פגיעה מזערית**
21 **בזכות"**, אשר בתי המשפט אינם נוהגים לעסוק בהן (ע"א 3901/96 הועדה המקומית
22 לתכנון ולבניה רעננה נ' הורוויץ (2004)).
- 23 29. לאור דברים אלה, מצאתי שהקביעה שהפרסום הוא לשון הרע אינה יכולה לעמוד.
24 הפרסום אינו מהווה לשון הרע בהתאם להוראת סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, משכך
25 אין בפרסום חבות, ועל כן דין הערעור להתקבל ודין התביעה להידחות.
- 26
27
28
29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 9845-06-22 מימון אוחיון נ' גלוסקא

תיק חיצוני:

1 30. אף שהתביעה נדחתה, לנוכח העובדה שהפרסום עצמו חרג מהראוי, ובהתחשב בכך
2 שהמערער היה מיוצג על ידי הסיוע המשפטי ואף קיבל פטור מאגרה, מצאתי שלא
3 לפסוק הוצאות לטובתו, וכל צד יישא בהוצאותיו בשתי הערכאות.

4

5

6

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

7

דרור ארד-אילון, שופט

8
9

